

Античка Србија - Ancient Serbian History (in Serbian & English) part 3

Дан 1,551, 06:57 • Објављено у Poland од ParadoxGentleman

*Нино Белов- Бог Бак; 2025-2000 г.п.н.е
Стварање Првог Светског Царства*

***Nimrod- God Bacchus; 2025-2000 B.C.E
The Creation of the First World Empire***

У древним временима су цареви, краљеви и јунаци доводили своје порекло у везу са неким од Богова, што је била уобичајна појава. Обично се дешавало да нека знаменита личност буде проглашена за сина од неког Бога (Јован И. Деретић)

Empeors, kings and heros in acient times frequently claimd that they originated from Gods. In reality, a memorable persona was commonly proclaimed as a son of some the acient divinities (Jovan I. Deretic)

Када се неко на тај начин прогласи за божијег сина, онда иступа као преставник Бога: свога оца или се једноставно поистовети са својим оцем (Јован И. Деретић)

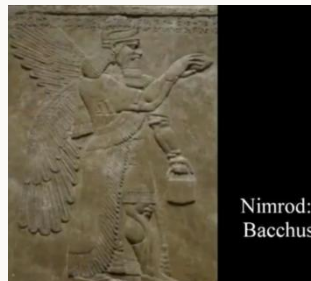
When a persona is proclaimed a son of God, ther he either represents himself as the “son”, or he identifies himself directly as the respective God on Earth (Jovan I. Deretic)

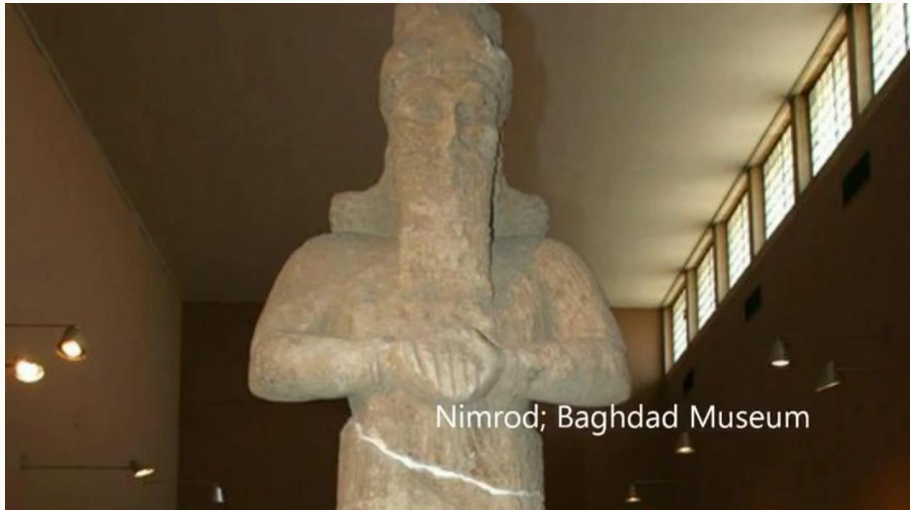
Сви Римски и Грчки јунаци или императори су се трудили да се преставе као божанства, углавном безуспешно. (Јован И. Деретић)

All Roman emperors, and Greek heros stoutly tried to sepresent themselves as divinities; however, ther were largely unsuccessful (Jovan I. Deretic)

Нино, први велики освајач тадашњег света, оличен је као Бог Бак, но назива се Белов: Бело је Белбог код старих Срба, а касније код Словена; међутим, Белбог је исто што и Бак: дакле, добијамо име Нино Белов (Јован И. Деретић)

Nino/Nimrod, the first great conquerer of the known world, is depicted as the God Bacchus, but his surname is Belov: Belbog (White God) from acient Serbian mythology, and later Slavic; however, Belbog is the same God as Bacchus (Jovan I. Deretic)

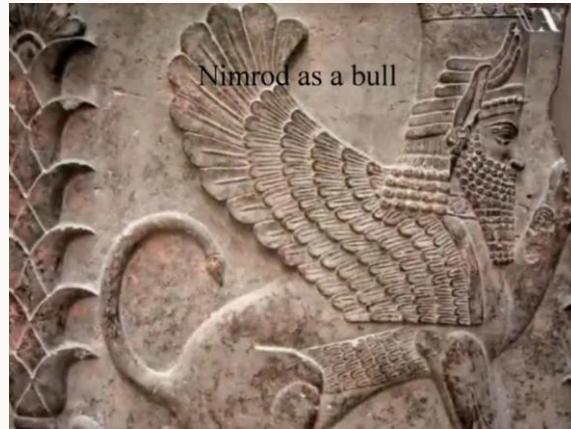

Бошар каже за Нина да је он код старих писаца Бак; на јеврејском језику Нина називају „гибор“ што значи моћан или силан (Самуелис Бошар)

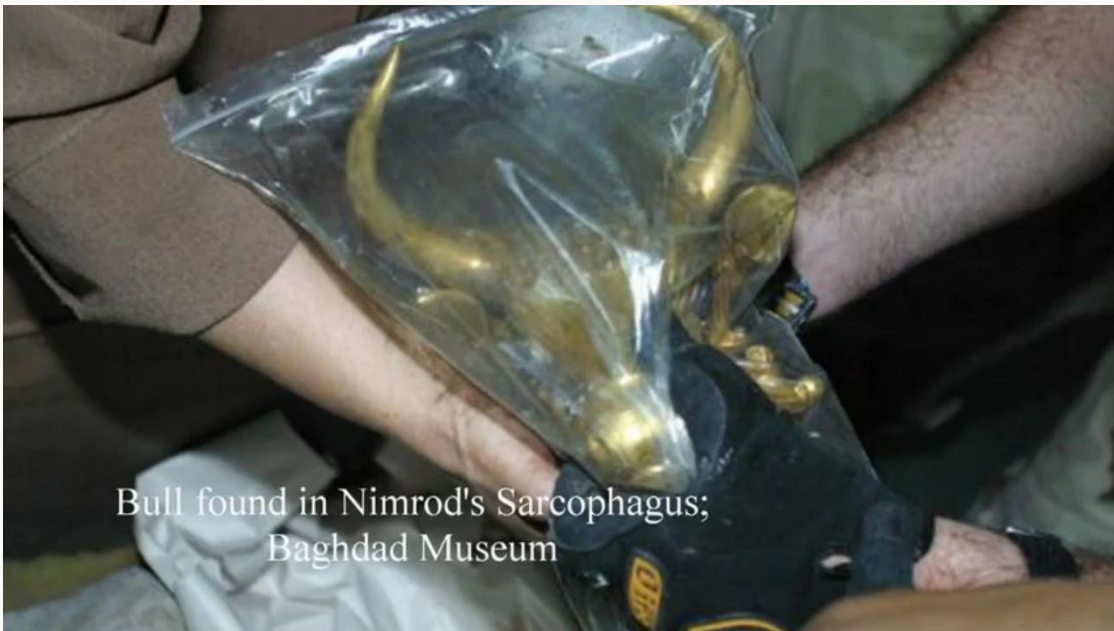
Bocharti argues that Nino, Nimrod, is referred to as Bacchus; in Hebrew, Nino is called “gibor” which means the powerful, or strong (Samuelis Bocharti)

Јоанис каже да је код старих Срба Бог Бак био сматран највећим у реду Богова, а оличен је у лику бика, пошто су њему бикови били приношени као жртве; мајка Бакова, земља, је Богиња која оличава земљу (Јоанис Зонарае)

Ioannis Zonarae claims that ancient Serbs views Bacchus, Belbog, as the greatest among Gods, and, furthermore, Bacchus is depicted as a bull because it was sacrificed to him as a gift the mother of Bacchus was the Goddess of the Earth (Ioannis Zonarae)

Nimrod as a bull

Bull found in Nimrod's Sarcophagus;
Baghdad Museum

Bull found in Nimrod's Sarcophagus;
Baghdad Museum

Јоанис још додаје да су Римљани звали Бака Бакус, а Грци Дионизоц што је спој два имена: Диос-Бог и Низа-Ниш: место Баковог рођења (Јоанис Зонарае)

Additionally, Ioannis argues that Romans called Belgob Bacchus, and the Greeks called him Dionysus which is a combination of two names: Dios/God, and Naissus/Nis (Serbia): the birth place of Bacchus (Ioannis Zanarae)

Јоанис тврди на крају да свуда где је било присутно веровање у Бога Бака су живели Срби (Јоанис Зонарае)

Lastly, Ioannis claims that wherever people belived in Bacchus, Serbs were present (Ioannis Zonarae)

Еусебије каже да је Нино Велов, око 2054-2002 г.п.н.е. извршио први освајачки поход у историји и освојио тадашњи свет; Бошар додаје да је Нино освојио целу западну Азију за 17 година (Еусебије Памфили)

Eusebii ways that Nimrod, ca.2054-2002 B.C.E. was the first conqueror in world history: he conquered the whole acient world; Bocharti adds that Nimrod conquered West Asia in only 17 years (Eusebii Papphili)

Нино Белов је после својих освајања изградио Вардун, Вавилон, а Арапи га зову Багдад што Бошар потврђује; Багдад је у ствари Бак-дат: Баков-град (Самуелис Бошар)

When Nimron finished his conquests, he built Vardun, Babylon. Arabs call Babylon Baghdad; Baghdad is actually Bacchus` sity (Samuelis Bocharti)

Vardun: Babylon

Vardun: Babylon

Vardun: Babylon

Vardun: Babylon

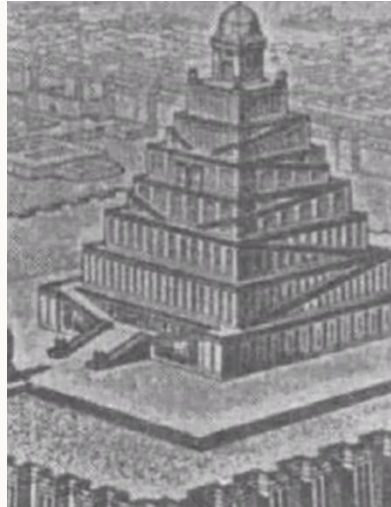

Vardun: Babylon

У Бардуну је Семирама, Нинова жена, у сред града изградила велики храм Белбогу, Нину, са осам спратова; дакле, то је била Вавилонска кула из старог завета: прво и право светско чудо грађевинарске технике (Диодор)

In Vardun (Babylon), Semiramis, Nimrod's wife, constructed a huge temple in the middle of the city to Bacchs: Nimrod with eight levels; consequently, this was the famous Tower of Babel from the Old Testament: the first wonder of human ingenuity in the world (Diodorus)

Tower
of Babel

Tower
of Babel

Tower
of Babel

Бошар каже да су Нинови ратници постали познати по имену Аријевци зато што су му војску чинили професионални ловци: Бог лова у Српској дивонији збао се Арион: дакле, добијамо име Аријевци (Самуелис Бошар)

Bocharti ways that Nimrod`s army became known as Aryans. This is because Nimrod`s army consisted of professional hunters; the God of hunting in Serbian mythology is called Arion: consequently, we get Arions/Aryans (Samuelis Bocharti)

Према Кришнасвамијом, Индијским историчарем, он каже да је први Аријевски поход до Индије био око 2000 г.п.н.е: ово се поклапа са временом Ниновог похода (Кришнасвами Ајангар)

According to Krishnaswami, an Indian historian, the first Aryan conquest of India was around 2000 B.C.E. which coincides with Nimrod`s conquest in general (Krishnaswami Aiyangar)

Кај Биркет додаје и тврди да Нинов брзи и успешни поход се само може објаснити по његовим надмоћношћу у односу на све земље Блиског Истока и то у свим војним аспектима (Кај Биркет-Смит)

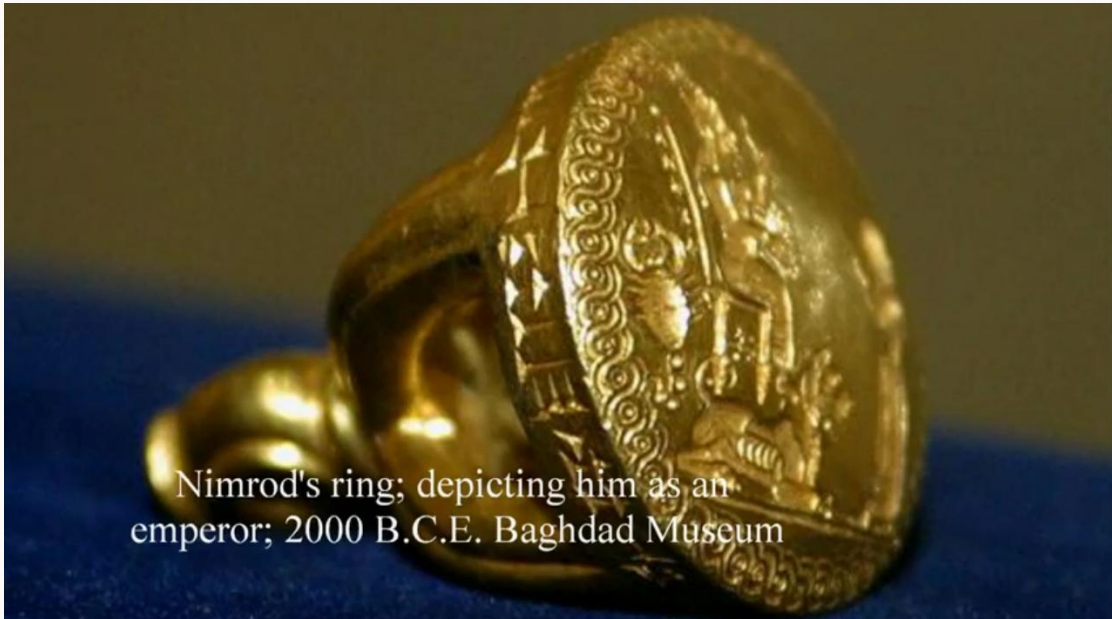
Kaj Birket-Smith adds, and claims that Nimrod`s extremely fast and successful conquest can only be explained by his military superiority in all aspects compared to all other Middle-Eastern states

Ђорђе Бартон каже да су Асирци звали Нина „Ниншар“ сто начи Нино-цар, и додаје да су сви Асирски владари носили титуле цара; Асирци нису имали слово „цифа“ па су говорили шар и што је и такође титула Персијанског цара: Шах (Ђорђе Бартон)

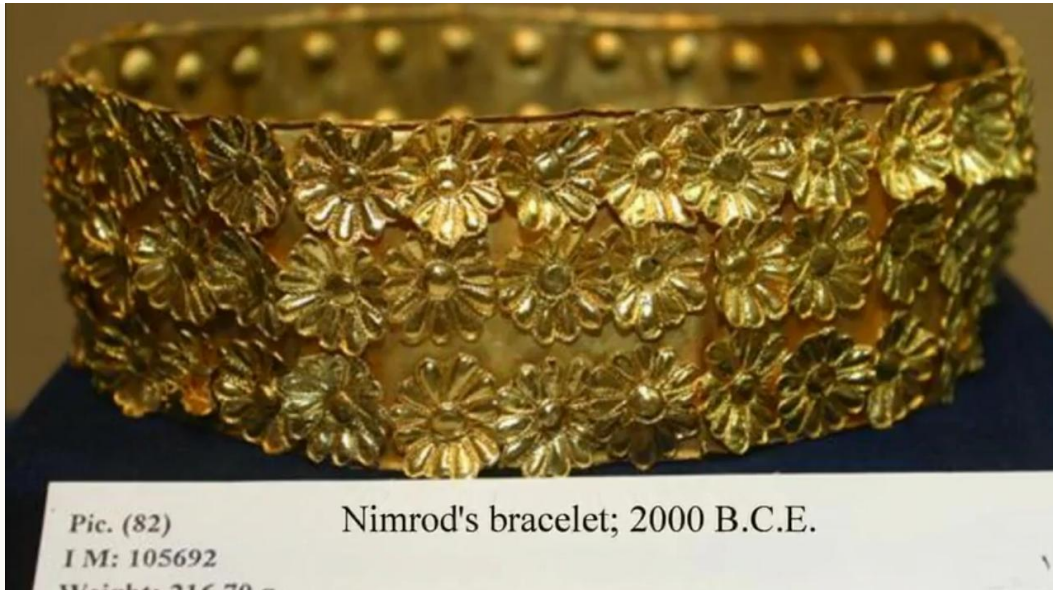
George Barton claims that Assyrians called Nimrod “Ninsar” which means Nino-tsar, but he also adds that all Assyrian emperors were called tsars; however, the Assyrian did not have the letter “cifa” and instead of tsar, we get shar. This is also the title of the Persian kings: Shah (George Barton)

Nimrod's ring; depicting him as an emperor; 2000 B.C.E. Baghdad Museum

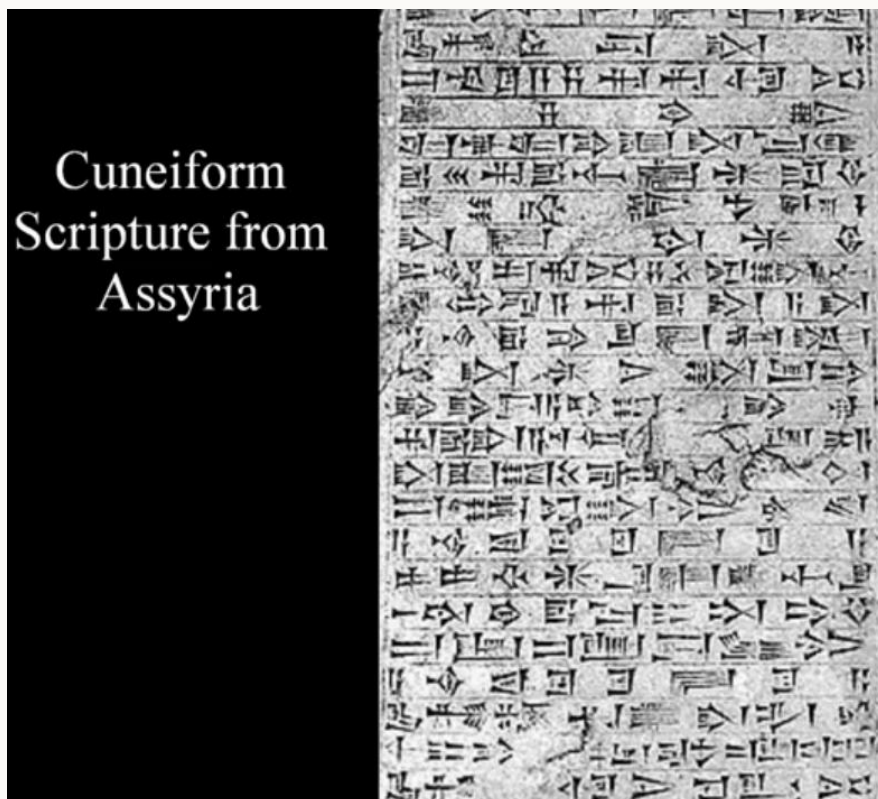

Nimrod's ring; depicting him as an emperor; 2000 B.C.E. Baghdad Museum

А Жак Пирен каже да су Сумерци звали Нина као Ур-Нина што значи господар Нино; Арчибалд Сајс додаје да на клинасом писму из Асирије пише: „Ур'Нина цар Сирбурла“ што значи Нино цар Србије/Срба (Арчибалд Сајс)

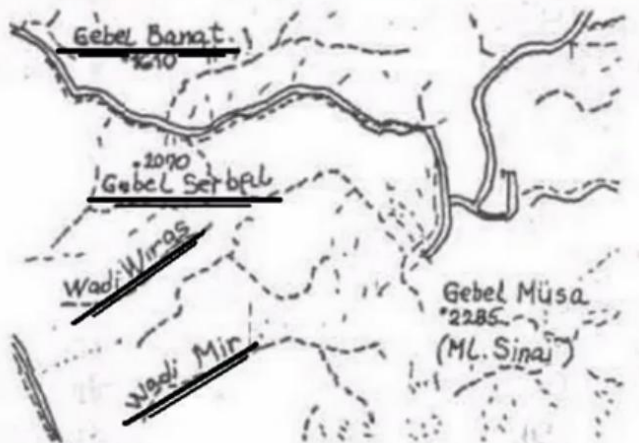
Jacque Pirenne says that Sumerians called Nimrod Ur-Nina which means lord Nino; Archibald Sayce adds that on a cuneiform scripture from Assyria it says: “Ur_Nina sar Sirburla” : Lord Nino Serbian/Serb emperor (Archibald Sayce)

Сајс још кађе да је планина уз Месопотамију звала Сиравели, а један град јућно од Алпеа Зерби. На арапском, слово „зита“ увек мења слово „сима“; дакле, добијамо град који се заправо зове Серби (Арчибалд Сајс)

Sayce also says that next to Mesopotamia, there is a moutaing called Sirabeli, and a city of south of Aleppo called Zerbi. In Arabic, letter “zita” always replaces letter “sima”; thus, the city Zerbi is in reality Serbi (Archibald Sayce)

туристичка карта Синајског полуострва. Необичност те карте је била у томе што су се у близини Мојсијеве горе налазиле и планине са именима Српска гора, Гора Банат, затим реке са именима Мир, Вир-ас итд. У разговору који је потом уследио расправљали смо о пореклу тих имена. И још једном смо се уверили у оправданост покретања питања о пореклу и кретању српског народа током историје.

Serbian Toponyms; Sinai

EGYPT, Lehnert Et Landrock
Cairo 1:950.000

Serbian Toponyms; Asia Minor

Сада ће те имати прилику да видите прву и најстарију круну света (2000 г.п.н.е.)
коју је Нино Белов носио; ове слике су из међународног музеја у Багдаду

Now, you will have opportunity to see the world`s oldest imperial crown (2000 B.C.E.) worn
by Nimrod: Nino Belov; there illustrations come from Baghdad`s Internacional Museum

Уочу поласка на освајање Азије, млади цар Александар трећи Карановић, Каранидес на Грчком, одржао је припремни састанак војних, грађанских и верских првака у Пели почетком 334 г.п.н.е (Ј-Г. Дројсен)

On the eve of his Persian conquest, yung Alexander the thirs Karanovic, Karanides in Greek, held a military, religious and civil council in Pella: around the spring of 334 B.C.E (J-G Droysen)

Разлог због његовог похода на Персију је због Бога Бака који је раније ишао у освајачки поход у Азију; уз то је Александар додао да се он сматра Баковим наследником (Ј-Г. Дројсен)

Alexxader`s reason for this conquest of Persia was because of Bacchus, who conquered Asia several millena before himl whit that, Alexander added that he belived himself to be Bacchus` successor (J-G Droysen)

Кбинтус Руфус каже да Александар још више сазнаје о Баку преко Индуса: великог војсковође далеко пре њега који је предузео похоф са Хелма, односно Ниша из Србије. Александар жели да следи Баков пример (Кбинтус Руфус)

Quintus Rufus tells us that Alexander learned more about Bacchus from the Indians: a powerful leades many millenia before Alexander who began his conquest from Helm: Naissus, Serbia. Alexander wants to be a new Bacchus (Quintus Rufus)

Руфус додаје да Александар сазнаје да је био још један велики поход после Баковог: такође из Србије до Индије; тај поход је добио Бог Сербон: Грци су га звали Хераклес, а Римљани Херкулес (Квинтус Руфус)

Rufus adds that Alexander learned that there was another great conquest offer Bacchos: also form Serbia to India: God Serbon; Greeks call him Heracles, while the Romans call him Hercules (Quintus Rufus)

Палутрах каже да Александар води порекло од Сербона (Хераклеса) преко своја претка и родоначелника династије Карана, а и од јунака Ахила преко своје мајке Сербоне (Олимпије) рођене Еакић, Еакидес на Грчком (Јован И. Деретић)

Palutrach says that Alexander originates from Serbon (Heracles) through his ancestor, and founder of the Karan dynasty, but also from the hero Achilles through his mother Serbona (Olympia), born Eakic: Eakides in Greek (Jovan I. Deretic)

Жономер такође тврди да се Александар сматрао као следбеником Бога Бака, уздан да се уздигне на исти степен као просветитељ и господар света, али и да се преставаља као нови Бак (Х. Жонмер)

Jeanmaire also says that Alexander saw himself as Bacchus` successor, longing to be elevated as a divinity and world emperor, but also as a new Bacchus reborn (H. Jeanmaire)

Дакле, Александар је, такође као и његова два претходника Бак и Сербон, био прогчашен божијим сином, па, затим и Богом

Consequently, Alexander, just as his two ancestors Bacchus and Serbon, was at first proclaimed a son of God, and later a God

Када је Александар Велики дошао до граница Индије наишао је на град који се звао Низа, а преставаљник града се њему поклонио као божанству и рекао да је он трећи који је стигао у његову земљу после Бака и Сербона (Квинтус Руфус)

When Alexander the Great came to the borders of India, he came to a town called Naissus; the mayor kneeled and greeted Alexander as a God while telling him that he is the third to come to their country after Bacchos and Serbon (Quintus Rufus)

Паулус каже да је Александар наишао на Србе код реке Инда. „Срби су послали своје поклицаре пред Александра да му изјаве своју оданост и да га позову у госте као свога цара и сународника“ (Паулус Оросиус)

Pulus says that Alexander encounterd Serbs at the Indus river valley. “Serbs sent their envoys to Alexander to declare their loyaty and to invite him as their guest and as their rightful Emperor and fellow kinsman” (Paulus Orosius)

Руфус додаје да ови Срби потичу од Сербанове војске који су ту остављени као болесници и рањеници; они су задржали доста обележја њиховог порекла (Квинтус Руфус)

Rufus adds that these Serbs originate from Serbon`s army: they were left there as sick and wounded soldiers; however, they have still kept a plethora of their cultural identity (Quintus Rufus)

Птоломеј спомиње ове Србе под именом „Себасти“ – Срби у „Виндајан“ покрајини:
Винди/Венти је друго име на Србе и Словене (Александар Конингхам)

Ptolomey calls these Serbs “Serbasts” : Serbs in the “Vindajan” region; Vindi/Vineti is another name to Serbs and Slavs (Alexander Cunningham)

По завршетку освајања Азије и приликом повратка у Персепоље, сва Александрова војска се прерушила у пријумфалну Бакову поворку, а славље је трајало недељу дана што је било опонашање Бака, освајача Азије (Х. Жонмер)

At the end of Alexander`s Asian conquest, his whole army marched into Persepolis triumphant. The festivity lasted for a week and it was a reenactment of Bacchus` triumph: the great conqueror of Asia (H. Jeanmaire)

<https://www.youtube.com/watch?v=Wbh3Da92XhA>

Извори – Sources:

- Deretic, Jovan, Anticka Srbija. Temerin, Serbia: Jugo-PRIS, 2000. Print.
j.-G. Droysen: Histoire de l'hellenisme, Ernser Leroux, Paris.1883.
Joannis Zonarae: Historica Annalum, Patrologiae, Migene, Paris 1840.
H. Jeanmaire: Dionysos, Payout, Paris, 1970.
Deretic, Jovan: Istorija Srba, II tom, Izdanje Piscevo, Nica, 1977. Print.
Quintus Rufus: The Life of Alexander the Great, Francis Saunders, London, 1690.
Paulus Orosius: Opera Omnia, Biverii et Havercampi, Paris, 1846.
Alexander Cunningham: The Aciend Geography of India, Bhartiya Publiching House, Veranasi, 1975.
Samuelis Bocharti: Geographia Sacra: I Pheled, II Canaan, Cornelium Boustesteyn & Jordanum Luchtmans, Lugdunum, 1707.
Eusebii Pamphili: Opera Omania, J.-G. Migene, Paris, 1857.
Edward Wells: An Historical Geography of the Old and New Testament, J.V. Vincent, Oxford, 1840.
Ernest Rosenmuller: The Biblical Geography of Central Asia, Thomas Clark, Edinburg, 1886.
George Barton: Archaeology and Bible, American Sunday-School Union, Philadelphia, 1916/
Jacque Pirenne: Civilisations antiques, Albin Michel, Paris, 1951.
A.H. Sayce: Reecord of the Past, Samuel Bagster, London, 1888/1892.
Krishnaswami Aiyangar: Aciend India, Luzac, London, 1911/
Diodorus of Sicily: History, Harvard University Press, Cambridge USA, 1968.
Kaj Birket-Smith: Historie de la civilisation, Payout, Paris, 1955.

Vote, Sub and Shout pelase:

Aciend Serbian History part 3:

<http://www.erepublik.com/en/article/-ancient-serbian-history-in-serbian-english-part-3-1970297/1/20>

Cheers ☑